

[Knud Kristensen.]

det saakaldte Kanslergade-Forlig var langt inde i Forhandlinger med Regeringen om Forsorgsloven og ingenlunde stillede sig mere afvisende til den, end vi gjorde. Men saaledes er det. Og naar de Konservative i sin Tid sprang fra, var det ikke paa Grund af Forsorgsloven, men paa Grund af andre Foranstaltninger, hvoriblandt kan nævnes Kronesænkningen og ogsaa Nedsættelsen af Amtsskatterne.

Saaledes er det faktiske Forhold, og det forekommer mig derfor at være en meget letsindig Omgang med Sandheden, naar de Konservative siger, at de altid har været Modstandere af en Ændring i Forsorgsloven i Retning af det, vi til syvende og sidst fik. Nej, det, der i første Række fik dem til at springe fra, var de øvrige Foranstaltninger, som vi mente i nogen Grad kunde afbøde og afhjælpe de Vanskeligheder, som maaske kunde opstaa ved den Forsorgslov, vi fik gennemført.

Hvis det er Meningen, at Det konservative Folkeparti, selv om det er paa Linie med os, hver Gang vi foreslaar noget, skal benytte Lejligheden til at falde over os, kritisere os og fremdrage alt, hvad de mener kan være os ubehageligt — ja, saa for os gerne, men saa maa de ogsaa være forberedt paa at blive konfronteret med deres egne Synder, hver Gang de fremstiller sig i den farissæiske Skikkelse, som det ærede Medlem her fremstillede sit Parti i. Hvis det skal være den Støtte, Det konservative Folkeparti giver vore Forslag, saa siger jeg med det gamle Ord: Gud fri os for vore Venner — vore Modstandere tror jeg nok, vi selv kan klare!

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Larsen: Jeg har bedt om Ordet for en kort Bemærkning allerede nu; der vil jo blive givet mig Lejlighed til senere at svare udførligere, men det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var efter min Mening noget for højt oppe. Jeg er naturligvis meget ked af at have foranlediget en saadan Sindstilstand hos det ærede Medlem. Det ærede Medlem ved jo udmærket vel, at der for mit Vedkommende ikke er Tale om nogen sygelig Tilbøjelighed til at angribe Venstre. Min politiske Virksomhed, ikke mindst der, hvor det ærede Medlem bor, beviser det; de Valgkampagner, jeg har ført, beviser det.

Det ærede Medlem sagde, at jeg

reducerede Venstres Forslag til næsten ingenting. Jeg skal hertil sige, at det, jeg som den eneste af samtlige de Talere, der havde Ordet forleden Dag, gjorde, var at erkende og anerkende, at der i de 4 Lovforslag, som Venstre har forelagt, var Ting, som pegede fremad, var Skridt fremad mod bedre Tilstande. Jeg tilsagde velvillig Forhandling. Jeg tog saaledes paa Lovforslagene, at det ærede Medlem efter min Mening med fuld Ret kunde sige: Det konservative Folkeparti har en anden Mening om Løsningen af Enkelt- heder.

Det konservative Folkeparti har selv forelagt Lovforslag, og det er klart, at man er gladest for sine egne; men saaledes som mine Udtalelser faldt, havde det ærede Medlem al Grund til at sige mig Tak, fordi Grundtonen hele Tiden var den, at jeg var villig til at forhandle om Enkeltheder, samtidig med at jeg over for Forslagsstillerne erkendte, at her var noget rigtigt, noget godt.

Hvad Socialreformen angaar, saa er det rigtigt, at vi stemte for Arbejdsløshedslovgivningen, men blev der ikke netop paa dette Omraade lavet saa meget om med Hensyn til Refusionsordningen, at det, der gennemførtes Aaret efter ved Venstres Hjælp, blev noget helt andet? Jeg tror nok, at Fritze Teisen i sin Tid i Landstinget gav Udtryk for, at naar vi stemte imod, var det særlig, fordi vi var utilfredse med Forsorgsloven.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Knud Kristensen: Det ærede Medlem Hr. Victor Larsen talte om Sindstilstand. Jeg er i den Sindstilstand, at naar jeg bliver stærkt angrebet, har jeg en vis Tilbøjelighed til at forsvare mig, og det er det, jeg har gjort her. Da jeg forleden Dag hørte det ærede Medlems Tale, fik jeg det bestemte Indtryk, at han vilde reducere vore Lovforslag og forherlige sig selv, og dernæst, at han vilde rette et Angreb paa os for vor tidligere Stilling. Og efter at have set Fortrykket, er jeg klar over, at mit første Indtryk var fuldstændig rigtigt, og det tror jeg, de fleste vil give mig Ret i.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde Grund til at sige ham Tak. Der er vi altsaa ikke helt enige. At det ærede Medlem ikke var saa aggressiv som Regeringspartiernes Ordførere, vil han vel ikke have, jeg skal sige ham Tak for, men det